

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske Slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto vsakoml na njegov naslov 6 K.
Skupno v edno faro 4 K.

Cena Novin v Ameriko je na leto 12 K.
Cena ednoga drobca je doma 6 filerov.

VREDNIK:

KLEKL JOŽEF

vp. pleb. v Crensovolih, CSERFOLD, Zalamegye.
K tomli se more pošilati naročnine i vsi dopisi, ne
pa v tiskarno.

Vsi naročniki tak domači kak ameriškanski
dobijo k NOVINAM brezplačno vsaki mesec
„Marijin List“ i na konci leta „Kalendar
Srca Jezusovoga.“

Missionje pa mí.

Eto smo vam pár reči napísali, kak si míslimo mí podpiranje zvúnešnih míssijonov, ka bí znali na kakší náčin odídejo naší penezi, i kak so na hasek poganskím míssijonom.

Pa na to smo vnoge odgovore že dobíli, štere bi na kráci etak lahko v eden šopek spravíli:

Ka píšete od poganskih míssijonov, da nam domá túdi tak dosta falí! — Pa z ednoga kraja istíno dámo tem rečám. Istina je náime, ka so pri nas domá fare preveč velike. Denem na príliko Beltínsko, Túrjansko, Grádsko, Lendavsko faro. Vu teh so vesníce, štere 5—6 vúr zahodíjo, kda k sv. meší ídejo. Cerkví povekšávati že nema rázuma. Tak velika se žmetno zída, ka bi zadosta bíla pa cí se zozída, se ne nájde takšega glása predgar, ka bí ga po celoj církví razmeli. Pa v de-néšnji časaj, cí v edno takšo vés spo-ved potrebna, ali komi sprévod, ka samo foringa stóji! Dúhovnicje so pa poleg nájbólše vole ne mogočí opravíti svojíh poslov z telším lúštvom, spo-vedi, sprévodje z dugímí potmí je vsega potrebnoga časa oropajo. Vu šole so ne mogočí hodíti, ka bi pa túdi vsaki dužen bío pa túdi rad véino, cí bi njemi dén dohájao. To je vse ístina. Pa tomí drúge pomočí ne, kak nove fare réditi.

Kde so pa zdaj ešče šole! Istina, ka se je vu novejših deséttletjaj vnogo zgodílo za šole, líki vnogo bí se ešče moglo zgodíti. Ešče itak mámo šole, kde eden vučíteo za dvá rázreda má decé na kúpi pa si nájevčkrát ne ve kaj z njími začotí. Zvún toga vučítelje krščanskíh šol ešče ítak dosta ménšo pláčo dobíjo, kak držávníh šol vučítelje, ka je túdi krívica, ár tej rávno tak včíjo, kak oví.

Pa ka bi skoro na prvom mesti mogli písatí: Tú so naše mále Novine pa Marijin List. Vesélo so se razšírile, zdaj se pa vtáplajo vu vnožíhí dugá, pa šče ne vemo, odket njím príde po-trebné pomočí zadosta. Ne dajmo jih zapúštití! Národ, šteri vu svojem jezíki neve i nešče čtetí, je vreden smrtí.

Níšče nam naj ne práví, ka zakaj te zdaj nova dela naprej nosímo, cí so

nam stára tak preveč podpore potrebna. Kí tak gučí, on je spodoben tístim ja-ponskim ino indíjským vučením poga-nom, šteri míssionarom právíjo: „Ka íščete tú pri nas, da ešče domá máte zadosta poganov pa ešče več božníc lúdi med vašímí Krščeníkami?“ Zakaj? Cí mo mí čakali, dokeč de domá vse vrédi pa mo te ší ínan, te níkdár níkam ne prídemo, ár cele popuností človek ešče níndri vu níkom ne do-ségno. Pa mí tak spoznámo, ka kí domá rad dá na dober náčin, kelko premore, on ínan túdí dáva, kí pa tá nešče darúvatí, njega na domáče po-trebčíne túdí zamán proší. Keliko tak-šíh lúdi je, šteri ženo zbíje, cí sebi ali deci obleko proší, sám pa eden déa več zapíje, kak bí kožála obleka ed-noga deteta.

Tei nanč neščemo prošíti, takší so za véro i za národ že túdí zgúbjeni. Kí pa májo krščansko, slovensko srcé, oní razmíjo, od koj je guč, oni ne čá-kajo, ka bí njím pečeni golob v lampe zleto, líki sí čedno premíslávajoč etak míslíjo: Dnes kaplica pa vútro kaplica pa de za en čas vedro puno. Pa: Ka níšče ne začne, tístó níšče ne dokonča, ka pa mí dnes začnemo, tístó cí nej mí, naši vnúki končí ednok dovršíjo.

Samo to smo štélí zdaj písatí od toga dela, štero nam je že dugo na srcí ležalo. Celi svet sí glavé tere, kak bí mogli srdítoga Bogá pomíríti pa nazáj zadobíti od njega dár právoga míru. Tú je prílika. Včínimó Bogi na část pa na hasek naším i naših po-tomcov dúšam vsa, štera smo mogočí. Ne čakajmo vsíkdár od drúgíh pomoč, vej smo nej kodišje, líki pomormo si sámí pa nam Bog túdí pomore. Občíne bí se lahko zdrúžile, štere so daleč od svoje církvé pa oblúbo včínile, ka na spomín svojíh pokojníc vojákov, na hasek dúšam pa za dár míra fare spo-stávíjo poleg mogočností — to bí bílo delo, štero bí na veke glásílo našo zahválnost.

Naj níšče ne práví, ka smo siro-mácje pa nemremo. Vej ne dnes, níti vútro, líki vsaki dén kaj je potrebno sadíti drevje, cí ščémo lepi velki sa-downják meti. Ite píttát sobočko faro, cí je tak preveč teško bílo církev zi-

datí. Zaprva se je tak vídlo, ka ne bode šlo, zdaj pa že stóji pa níkoga ne vmoríla. Ite v Júrjasko faro, kde tak pomali že 25 let nabírajó na novo církev, pa bode, cí Bog tak šče.

Hodte v Bogojíno, kde je túdi nej nájbogatejší svet — že túdi mámo 50 jezér koron krédi za novo církev. Pa smo to vkúp prinesli brezí sváje vu osmíc letaj. Pa ka so mogli tej ovi, zakaj ne bí mogli túdi drúgí?

Bassa F.

Najslajše Srcé.

Če bi se celi svet na med obrno, če bi po rekah sladkoča tekla, če bi se v morji mesto osolene vode sladka stiskavala, če bi nebo samo med ro-silo, sunce sam med bilo z vsemi zve-zdami i mesecom navkúp, če bi vsaka roža samo po sladkom díšala i vsako drevo samo medeni sad rodílo, če bi vsaki jezik samo sladke reči znao po-vedati i vsako srce samo sladkočo občútíti, če bi še míljon i stokrat trí-líjon svetov nastalo i vsi samo v toj najvékšoj sladkosti plávali — vse ta sladkoča, ves te med je samo edna kapljica proti sladkočí i dobroti Jezu-sovoga Srca. Jezusovoga Srca sladkoča, dobrota je neskončno velika. Pa bí se najseo, kí se ne bí zavúpao na to Srcé? Ali se morebit najde, kí razžali to Srcé?

Bojna — Mir.

Ne zaman, ka je naša domovina Marijina država, pomogla nas je opet ta dobra Mati zato ka so jo mnogi prosíli pomočí. Sprosila nam je moč proti sovražníki, šteri zatírava name-stníka, njénoga božjega Sinú, rimskoga papo pa podíra nej na část zidane cerkvi. Deseto bítko pri Soči smo mí dobíli, 22 jezér Talíjanov vlovíli i pri Jamiano-ji znova osvojíli velíkí del tí-stíh jarkov, štere je sovražník v za-četki napadanja do rok dobo. Mile slo-venske krajíne sí je ne mogo zemlje-lačen Talíjan podjarmíti. Apoštolskí kralj je na spomín toj zmági pohodo celo talíjansko fronto i se v božjem ímeni zahvalo vsem vojákom, částni-

kom i prostim za zvrhredno požrtvovalnost. Z vsakim se v guč vzeo, esče s tem najpozadnejšim vojakom i ga pohvalo. Z kraljom je, tudi kraljica pohodila naše viteze i jih je milo tolažila, podarovala po brenišnicah, esče sovražne ranjence. Z Ljubljane idoč je kraljevska dvojica pohodila Primorsko, Istro, Koroško i Voralberg. Ob tej priliki je kralj mnogo odlikovanj delio. Največje je dobo povaljnik soške vojske *Borojevič*, poveljniški križ reda Marije Terezije. — Edno torpedovsko ladjo smo v Jadranskom morji, zgubili. Moštvo je većinoma rešeno. — Francozi i Angleži so od aprila 26. — jun. 2. 52 jezér Nemcov zgrabili, 446 topov i jezero strojnih pušk zaplenili. Med *Ipernom* i *Lilleom* Angleži začinjajo nove napade na Nemce, Nemci pa na visini Kaliforniškoj na Francoze. — Pri Rusah je mir. Poldrugi milijon vojske je že odskočilo, reda i ostroče ne ga več. Guč je od toga, da Rusija premirje (dočasen mir) sklene z nami. V Stockholmi se socialisti posvetujejo od miru.

Dom i svet. — Glási.

Talijansko. Talijani so razglasili neodvisnost Albanije pod njihovim pokroviteljstvom. To pa vse zato, naj Albanci njim na pomoč ido.

Rusko. *Izvolski*, ruski poslanik v Parizi, največji hujskač za svetovni boj, je mogo odstopiti. — Francozki poslanik v Petrogradi je *Noulens*. — Sveta Stolica je odločila, ka za Rusijo ustanovi poseben kardinalski odbor v Rimi, šteri de na skrbi meo katoličance v Rusiji i širio zjedinjenje ruske pravoslavne cerkve z nami. O da bi veselo postalo Jezusovo Srcé, če bi se

to posrečilo. Darujmo v te namen včas i štero obhajilo i zdravo Marijo. Bratovčina sv. Cirila in Metoda je tudi v te namen ustanovljena v Celji pri Lazaristih. Tu se lahko vsaki da v njo spisati. — Mnogi roparje hodijo z orožjem po celoj Rusiji. *Bamaut* mesto v Sibirijo, štero je središče zrnja bilo, so tudi vužgali; več sto ljudi je zgorelo.

Angleško. Poleg nove pravde do ženske tudi mele glas pri odebiranji poslanikov. Šest milijon žensk de tak glasovalo.

Mati bolgarskoga kralja Kóburg Klementina nadvojvodinja je zdaj obhajala svoj stotni rojstni den.

Zgubljen je bankač z približno 30 koron penezi v Velikoj Polani od Kokolove trgovine do Porédoša kre potoka. Pošteni najditelj naj prinese peneze v naše vredništvo.

Evangelikiški g. fararje dobijo na vsako dete, štero si še ne ve krüha služiti, do 24. let 200 kron podpore zavolo dragoče.

Toča je vdarila po Horvackom, Kranjskom i mnogo kvara većnila.

Prvi ruski katoličanski pušpek. V Rusiji dozda ne bila dovoljena Katoličanska vera z grčkim obredom. Zdaj je dovoljena i prvi Rus, šteri se za takšega škofa posveto, je duhovnik *Fjodorov*, šteri je spoznao zmoto ruske pravoslavne vere i prestopo v katoličansko. Posveto ga pa grof Septickij, pušpek iz Lwowa (Lemberg), šteroga so Rusi lani odegнали. Kak zna dober Bog vse dušam na hasek obrnoti!

Obhodo je roparski polentar. „Zahvalim se njim, g. duhovni oča, ka so mi slovensko čtenje na bojišče pošilali, da sem tak srečen bio, kak nikdar več. Kda je sovražnik na nas

vdaró i mene tudi rano, včas i mi je začeo ropati peneze i drugo drobnijo. V krüšnoj torbi je tudi vse preglédno. Tu je bio tudi notri eden Marijin List pa več drobcov Novin. Kda bi to preglejüvao, so prišli naši meni na pomoč. Kda je te ovarao, je šteo odskočiti, ali ropara ranjenca je zadela moja revolva. — Omenim to tudi, ka sem v pol vóri trikrat bio v neprijateljskih rokah, ki so me v omedlevici tukli, brsali, okradnoli. Ali ropar talijanski je obhodo. — *Benkič* Anton, od strojnih pušk.

Naši so ga nazaj zajeli. „Šrapnelsko kroglo sem dobo v levo nogo i kak ranjenca so me Talijani že zajeli. Hvala Preč. D. Mariji, naši so sovražnika premagali, mnogo Talijanov zavzeli i na veliko veselje, med temi so najšli i mene pa dosta drugih dragih pajdašov. Srčen pozdrav vsem mojim dragim. — *Korpič* Janoš z V. Dolenec.

Za svoje vzeme dekličko, štere oča je v boji spadno, matere pa nema, *Rožman* Ivan v Garešnici na Horvackom.

Odlikovanje. *Horvat* Tomaž, desetnik iz Medjimurja pa *Gajši* Martin z D. Bistrice, dmb. 5. č. dpp. sta odlikovana z bronastov kolajnov, *Vučko* Ladislav, topničar z Ižekovec pa z srebrnov drugoga reda.

Ogenj. Zgoró je škedenj Horvat Matjaša na Petancih. Vužgala so ga deca.

Prav so prišli orožniki (žandarje) na Tišini v trgovino. Ravno so kadili 15—16 let stari šmrklavci v njej, šterim pravda prepovedava kajenje. Dobili so svoj oster opomin z trgovkov vred.

Slovo vzemejo od vseh svojih dragih i se njim v molitev zračajo: *Pozvek* Ferenc i *Knap* Mihal z D. Slaveč *Bratec* Karol i *Grlec* Ferenc z Moto

Po ameriškanskom.

2

Povest.

Spisao: *Henrik Sienkiewicz*.

Samo edna skrb je vznemirjala mestnoga sherifa. Ne je mogeo svoje sosesstjane odvčiti, ka ne bi po večerah strelali na divje goske, štere so v dugih vrstah letale nad mestom. Mestne postave branijo streljanje po vulicah.

„Če bi se to v kakšem menjšem mesteci zgodilo — si je gučao sherif — naj bi bilo kama ta. Ali v takšem mestu, kak je Struck Oil City je pa nikak ne lepo to večno pufkanje.“

Mestjani so to vzeli na znanje, kimali z glavami pri: „Oh yes — istina je tak“ ali kda so se na večer pa pokazale divje goske, je vsaki zgrabo za puško in z teliko vekšov gorečnostjov strelao.

Mister Devis bi je seveda lahko gnao pred sodnika sodnik bi je pa lahko obsodo na penezno kazen, samo ne smemo pozabiti, ka so mogli ti nemirneži v bolezn i pri sodniki, ki je bio tudi zdravnik, iskati pomoči, in če so ne imeli obüteli so jo mogli dati pri sherifi delati. Da pa edna roka ovo pere, zato edna ovoj ne sme škode delati.

V mestu je bio tak prvi nebeški mir. Lepim dnevom je pa bio naskori konec.

Edini „grocer“ je smrtno sovražo edino „grocerko“ in edina „grocerka“ je ravnotak sovražila edinoga „grocera.“

Moramo razložiti, kaj pomeni v Ameriki „grocery.“ Takša trgovina je to, kde se vse dobi kupiti.

Je kodaji tam mela, krščaki, cigari, metle, gumbé, riž, konserve, robače, srakice, slanina, semenje, bluze, hlače, cilindri, sekire prepečenec (cvibak) tanjerje, posušene ribe, na kratci vse, ka je človeki potrebno.

Najprle je bila v mestu samo edna „grocery“. V njej je kralüvao Nemec Ivan Kasche. Bio je 35 let star Prus (Prajs). Vsikdar je hodo v robači brez kaputa, pipe je pa nikdar ne vzeo iz lamp. Angleški je znao teliko, kak njemi je bilo v trgovini potrebno, nedno reč več. Trgovina njemi je dobro šla, tak ka so si ljudje po mestu gučali, ka je prej grocer zato vreden, ka vala.

Med tem se je odprla tudi druga „grocery“. Med obema tekmecoma se je začnola bojna. Lastnica nove grocerije gospodičina Laura Neumann, — posili je štela, ka bi jo imeli za An-

gležinjó, čeravno je bila Nemica in se njoj je jako vidlo če so jo zvali za Njumen (to je Neumann po angležkom jeziki) — je pozvala par gostov včas i po svojem prihodi na malo jüžino. Sklala je pred nje nekše pogače, štere so pa imele tele po sodi i biloleni. Gospodična Neumann bi sama sebi škodila pred občinstvom, če ne bi raztolmačila svojim gostom, ka je te, gda je pogače pekla, svoje mele še ne imela pri roki in je zato od gospoda Kascheja dala prinesiti. Zjedinili so se v tom, ka je Kasche iz gole nevošččnosti šteo včas i v začetki škoditi svojoj konkurentki.

Bilo je jasno, ka ta obe trgovini konkurirali, ali nihče si je ne mislo, ka nastane iz toga smrtno sovražtvo. To sovražtvo je bilo že takše, ka je Ivan samo te žgao svoje smeti (po ameriškanskoi navadi) kda je veter dim zanašao vednako v trgovino njegove konkurentke; Gospodična Laura ga je pa zato z „Dutchmannom“ (Nemec) pikala, ka njoj je Ivan jako zamero.

Spočetka so se sosedje samo smejali nad tem. Liki počasi sta se razvili dve stranki med prebivalstvom: Ivanova i Neumanničina stanka, tedve sta se pisano gledali. To je bila velika ne-

vilec. *Ficko* Alojz z Vidonec, *Vogrinčič* Jožef, *Horvat* Jožef z Gerlinec, p. 64. pp. slovenski topničarje sami osemnajščeki; čeravno so mladi, pa bistri so zato i vupajo se, ka de je pomagala patrona vogrške domovine, Dev. Marija; njej i Srci Jezusovomi je naj pogostoma zračajo domači. Poslovijo se od starišov, bratja, roda, sosedov i fare domače: *Čeh* Jožef z Nedelice, *Császár* Jožef z Bogojine, *Kolenc* Štefan i *Zver* Janoš z Gomilic, *Klonfar* Jožef z Petrovec, *Žerdin* Štefan z Žižkov.

Oko je vödregnoia z borovov ščapicov na Dolnjem Siniki Vagnerici Zaiser Jožefa žena.

Dva cigana sta ropala meseca majnika po našoj Slovenskoj krajini. Eden je bio z Štajara, še maloleten, te drugi je pa z Črnelavec, Kokas Jožef vojaki, šteri je odskočo od svojega polka. V 19. mestah sta vlomila i odnesla kokoši, obleko v 540 kor. vrednosti i 12 kil mele. V Vančavesi med žitom so zgrabili orožniki toga mlajšega, te starejši je vujšo.

Dári vojakov. Pred odidemo na bojišče, kje niti rože ne cveto niti ptičice se ne glaslo, mislimo na mili dóm, kam ne moremo, ka bi draga deca nam proti šla pa ajteka pozdravila, pa prosimo vse domače, vse duhovne, vse Slovence, naj molijo za nas. Pošlemo pa tudi, naj Srca Jezusovoga vsmiljenje tem bole zadobimo, 30 kor. ua podporo M. Liste in Novin, na samostan, i sv. mešo: *Honet* Štefan z G. Bistrice, nabirač, *Pücko* Jožef, *Zver* Ivan z Nedelice, *Ficko* Vendel, *Gomboc* Ivan z Večeslavec, *Farič* Mihal, *Gasparič* Anton, *Magdalenič* Filip, od Sv. Martina, *Tomašič* Jürrij z Strigove, *Vogrin* Štefan, *Hajdinjak* Štefan, *Koren* Jožef z Bogojine, *Matjašec* Štefan, *Trtnjek*

Alojz, *Baligač* Ignac, *Vörös* Štefan, *Geder* Alojz z Beltinske fare, topničarje 41. dbrtp. (*Bog plati! Vrednik.*)

Delavci za naš tisk. Naši slovenski delavci so poslali iz Franciavágása po Moršič Mihali na podporo naših listov 4 kor. 70 fil. Darovali so: Moršič Mihal i Marija po 50 fil.; Hüll Marija, Küzmič Marija, Rogan Fana, Cvernjek Treza, Radošič Agneš, Sukič Marija, Donoša Treza po 40 fil., Sukič Agneš Moršič Anton, Zrim Marija po 20 fil.; Hajdinjak Ana 30 fil. — Bog lepo plati. — Vrednik.

Najuspešnejšega, blagodejnoga i bolečine odpravljajočega učinka je ribanje (masaž) z Fellerovim oživljajočim „Elsa-fluidom.“ 12 steklenic poštine prosto pošlje lekarnar E. V. Feller, Stubica, Centrala 146, Horv. za 7 kor. 32 f. — „Elsa-krogljice“ 6 škatljic pa za 5 K 57 f.

Vojaški pozdravi.

Puhan Štefan z pajdašom, db. 13. dpp. z bogojanske fare, *Makovec* Filip z Strigove, *Vaššič* Andraš z M. Srdisča, *Magdič* Janoš z M. Polane, *Zadravec* Matjaš z Adrijanec, *Kotnjek* Janoš z Hotize, p. 48. pp., *Botjak* Franc p. 26. pp. z Krajne, *Celec* Ivan, p. 83. pp. z Krajne, *Horvat* Anton i pajdaši, dbr. 18. dpp. z Veržeja, *Kolenko* Vince, topničar, z Melinec, *Lendvai* Mihal p. 71. pp. z Melinec, g. *Zorko* Edmund proporsčeh 32. dpp. z Beltinec, *Lang* Alojz p. 20. e. b. poddesetnik, *Bagár* Iván, p. 104. pp. z Črensovec, *Andrejek* Janoš, podd. 19. č. dpp., *Režonja* Štefan, pajdaši z törjanske pa beltinske fare, p. 48. pp., *Bedek* Ferenc, p. 83. pp. od Nedele; *Celec* Andraš, *Zalai* Štefan, top. 14. t. tp. od Grada,

Korpič Štefan, topničar 71. tp. od Grada; *Matjašec* Ivan, *Szécsi* Gustav, *Balažic* Mihal, pazitélje zajetih, *Geder* Jozef, črnv. 34. dpp.; *Stajer* Andraš, peš. 76. pp. od Grada; *Huber* Jožef, železničar z Cankove; *Pozvek* Jožef, domobr. 11. dpp. z Vidonec; *Štefanec* Matjaš, pogorski topničar z Bratonec; *Rogač* Ivan, telefoništa, z Petanec; *Benkovič* Štefan, domobr. 20. dpp. z Filovec; *Császár* Jožef, topničar; *Brünc* Janoš, domobr. 19. dpp. z Dokležovja; *Filló* Ferenc, domobr. 20. dpp. z Bratonec; *Kumni* Janoš, *Cajger* Štefan, pešaka 12. pp. z Ottovec; *Ritlop* Martin z Črensovec, *Markoja* Ignac z Sr. Bistrice; *Žižek* Štefan z Žižkov, *Kavaš* Štefan z Odranec, *Raščan* Matjaš z V. Polane, *Pivar* Janoš, četov. od Lipe, domobr. 20. dpp.; *Horvat* Alojz z Večeslavec, *Mihalič* Viktor z Pertoče, *Seruga* Leopold, *Žalman* Jožef, *Jug* Jožef z Cankove, *Pančor* Ferenc z Domajinec, topničari; *Mesarič* Štefan, pešak 29. pp.; *Lehko* Martin, podd. 301. dpp. z Trnja; *Berdén* Jožef, telefoništa, z Bogojine, *Šömen* Matjaš, telef. z Brezovice, *Žemlič* Andraš, vojni delavec, *Gjörök* Janoš, četov. sanitecki z Martjanec, *Ranko* Alojz, pešak 12. pp. z Petanec, *Jerič* Ivan, sanitec; *Škodnik* Matjaš, podd. 83. pp. z Zenkovec, *Klar* Jožef, p. 48. pp., *Mujdrica* Janoš, stražamester 48. pp. z Gančan, *Ferenčak* Martin, p. 28. pp., *Császár* Andraš dbr. 14. dpp.; *Korpič* Jürrij, *Trplan* Števan, p. 63. pp. od Nedele, *Pertóci* Ivan, p. 83. pp., *Koštrič* Štefan, topničar 1. dtp., *Špilak* Jožef, domobr. 10. dpp. z Brezovice, *Korpič* Janoš, topničar 14. tpp., *Horvat* Anton, p. 48. pp. z Žižkov, *Varga* Karol, dbr. 5. dpp. z Gradišča, *Vincelj* Jožef, rusinski topničar; *Bokan* Franc, p. 104. pp. z D. Slaveč; *Lesar*

varnost za blaženi mir mesta, iz strankarstva lahko nastanejo velike zmešnjave.

Mister Devis je bio dalekoviden politik. Šteo je to nevolu odpraviti pa se je odločo, ka zmiri oba nasprotnika. Večkrat se je postavlo na sredo ceste in njima po nemški razlagao:

„Čemi je ta svaja? Ali ne kupujeta obuteli oba pri ednom šoštaru? Pri meni dobita takši šolinje, ka niti v San Franciski nega takši!“

„Nepotrebno je od obuteli gučati človeki, ki de že itak skoro bos hodo“ njemi je segnola čemerno v reč gospodična Neumann.

Obe stranki sta se celo na zborovanjah svajevali poleg Ivana i Neumannice. Da pa v Ameriki nihče ne najde pravice, če se pravda z ženskov, se je večina cdločila za Neumannico.

Ivan je pa z žalostjov opazo, kak njemi zača trgovina božno iti.

Pa tudi gospodični Neumann je ne šlo ravno najbolše, zato ka so ženske bile vse Kaschejove stanke; nikak se njim je namreč ne videlo, ka mažovje prepagosci zahajajo v trgovine mlade Nemice in sitam jako radi pogučavlejo z njov.

Če sta oba konkurenta ne imela

nikšega dela, sta stopila vsaki pred svoje dveri in se srdito gledala. Eden ovoga sta dražila in si zgučala, ka sta najlepšega znala eden od ovoga.

Že davno bi prišlo do bitja, če Ivan ne bi zagatovo znao, ka bi sodnija njega obsodila, tem bolj, ka je Neumannica vrednika mestnih novin „Saturday Weckly Review“ spravila na svojo stran. Zato je pa Ivan samo čarno kavo pio; ne je šteo namreč od vredništva mleka kupovati. Namesto njega je pa Neumannica jemala dve porciji.

Ivan je bio resan brez moči proti toj ženski. Vsako jütro je stopila pred svojo trgovino in se norca delala z njega.

— Kaj naj včnim z njov? — si je tro glavo Ivan. Mam čemerno pšenico za miši, to lahko dam njenim kokosam, samo ka bi s toga preveč škode imela pa nepošteno bi bilo od mene. Že znam!...

Gospodična Neumann je zvečer videla, ka je Ivan celo travnjačo sunčevnico prineseo domo in je v dvema vrstama nalekeo pri okni svoje pivnice.

„Radovedna sem, kaj hoče s tem?“ si je mislila pri sebi. „Gotovo se hoče z mene norca napraviti.“

Medtem se je zvečerilo. Ivan je tak sposado sunčanice ka je med njimi vozka pat pelaba proti pivničnomi okni. Na to je prineso nekaj velikoga v platno zasúkanoga, se obrno s hrbtom proti gospodični, potegno platno dol s krivnostnoga predmeta in ga djao pod sunčevnice. Nato je stopo k steni in je začno nekaj pisati.

Neumannica je malo nej prejšla od radovednosti.

„Zdaj pač od mene ne kaj piše!“ si je mislila pri sebi. „Vej da ljudje zodidejo spat, bom šla pa poglednem. Če bi me koštalo življenje, moram prečteti, kaj je napisao.“

Kda je Ivan svoje delo dokončao, je odišeo v hižo in za kratek čas vgasno posvet.

Neumannica je duže ne mogla zdržati. Hitro se je oblekla in odhitela prek ceste proti Kaschejovoj pivnici. Vednako proti napisi je šla, ka bi ga prečtela. Ednok samo skriči: „Joj, joj, pomoč, pomoč!“ Hižno okno se je odprlo. „Kaj je za nevole?“

„Ti dutchmann, bujo si me, ti.... Čakaj, vütro boš že viso.... Pomoč, pomoč!“

„Včasipridem“ je odgovoro Ivan mirno.

(Dale.)

Franc, vojni delavec, Korpič Quirin, dmr. 18. dpp.; Lovrenčič Jožef, dmr. topničar, Štefan Vesenjak, pog. 8. stot. str. p., Stessl Franc, sapör, z D. Slaveč, Šaruga Jožef, p. 48. pp. z Belltinec, Lebar Ivan, dombr. 305. dpp. z Bistrice, Kolenc Štefan topničar, z Gomilic, srčen pozdrav posiljajo pa našem vredništvu: vsem duhovnim pastrom posebno domačim; deci, ženam, cebskim kotrigam, starišam, vsem domačim, nevesti z detetom, brati duhovniki; vogrsko-slovenskoj domovini; vsem pisatelom slovenskim; vsem Slovencom, svojim domačim faram, občinam, vsem čitate-lom, vredniki, rodbini, poznancom, so-sedom, pajdašom, dobrotnikom. Želejo glase dobiti pogostoma iz dragoga doma i naznanjajo, ka so pravi junaki v obrambi domovine, trpijo mirno po zgledi Jezusovom, srčno hrepenejo po slovenskoj krajini, od štere lepše nej. Zračajo se v molitev trpečih mater, prosijo nadale molitve K. B. D. M., štera napreč primore pri Bogi, za mir prosijo na dale sveto obhajilo za sé i za pobolšanje domačih; se zračajo v premilo Srce Jezusovo. Naznanjajo, ka njim slovensko čtenje da vüpanje, ka je to njihova dušna hrana; to je tolaži, da vnogi že tri leta ne čüo svoje matrne reči, je krep i veseli, komaj se včakajo tistoga dneva, kda pride; še pri meseci je čtejo i na vse trüde pozabijo; to njim krat i čas, i ve- lika žalost je obhaja, če ga do rok ne dobijo; želejo njegovo razširjenje, to njim ešče cerkev nadomesti, da je tam nega, kje hodijo to je obdrži v veri med drugoverniki; lepi navuki i zgledi so v njem; iz srca se zahvalijo za nje na veliki duševni hasek njim je; trno veliko veselje čütijo, kda je pre- birajo; srečni se čütijo pri njem, to njim je vrastvo, materno reč ljubijo; suzé njim pri njem od radosti priletijo, njim je potrebno, da k sv. meši ne morejo, predge ne čüjejo, božnih gu- čov pa predosta; eden je na glas čte, drugi, še Horvati, ga poslušajo, tak se spravijo vküp po nedelah v šterom koti, mi domači to ne moremo zapo- pasti, z kakšov radostjov je oni pre- birajo; od vseh krajov sveta je raj gorprimlejo; po njem si malo včasi li pogučijo z Jezusom i Marijov; to je navči na složnost i poštüvanje do dü- hovnikov, kaj je strašno pomenjkalo v toj razburjavi; vse lovijo za njé, kda pride; ne morejo brez njega biti, pri sebi je nosijo, edno povečkrat prečtejo; to je naj dugo gordrž i, iz srca želejo, i radi je z cele moči pod- pirajo, ne bi radi pozabili maternoga jezika med drugimi narodnostmi, med štere so vdeleni, zato njim trno trebe to, to gordrž i naš materni jezik, to je spominja na mater slovensko, štera njim je davala navuke v nébo pelajoče.

Nova koračnica. Parma Viktor, vladni svetnik je vglasbo novo koračnico (marš). „Cesarjevičeva Koračnica“ se zove. Na vižo té stopajo zdaj pešaki slovenskoga 17. pešpolka na Primor-

skom proti zemljelačnomi Talijani. Glasovitnomi skladatelji, šteroga delo je tüdi pesem „Mladi vojaki“, se je v imeni polka toplo zahvalo za kora- čnico pl. Ventour Hugon, polkovnik.

Pritožba.

Kaj nam hasni vaše petje,
drobne ptice visočin?
Kaj nam hasni diš prijeten
mladih, nežnih korenin?
Kaj nam hasni to šümenje,
potok bistri, kras dolin?
Nič ne hasni, ne valá,
brezi ljuboga mirá...

R. J.

Slovenski kraj.

Rozdravlen bod', Slovenski kraj!
Zaželeni na veke,
Ne sleči se, zeleni gaj
S cveteče tvo' obleke!

Le pojte, pojte, Ptčice,
Na tom zelenom kraju!
Oh nigdar ne zamuknite
V pisarskom našem gaju!

Veselo rož'ce cvetite,
Oh rožice rumene; —
Gda lepo gaj okinčite,
Te pridite po mene!

Slavopoj.

Pošta.

Gaber Janoš. V. Gomila. Kda je ostao Benko Jožef za vojaka? Borden Ferenc domači. Filovci. Vaš je lani junija 16. pri Milski vlovljen. Orehovec Št. Ritkarovci. Nemam, kaj prosiš.

Najnovejšo.

Essterházy Miklós Moric grof je imenü- vani za prednjega ministra. Vlada še mej imenüvana, ali na prišestne dni novi mini- sterium čakajo.

100 litrov domače pijače

Elpis!

vkrepčevalne, tč-
ne in žejo gasče
si more vsaki sam

napraviti za male stroške. V zalogi so: ananas, jaboka, gre- nadina, maline, muškateška, meta, pomaranče strašnica in višnja. Neuspeh izkljüčen. Ta domača pijača se pije po leti mrzlo po zimi pa vroče namesto ruma. Snovi z natenčnim navodilom stanejo K 12 poš- tine prosto proti povzetji. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ker se delavci s tov pijačov okrepčajo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgübili na delavskoj zmožnosti

Janez Grolich, drogerija „pri angelju“ Brno štev. 85. Moravsko.

6

škatljic

cena poštnine
prosto 4 K 40 fl.

Pri potrebnosti i dobroj reči se popravi cena ne sme glädati. Dvoje veselje pa mamo, če kakšo potrebno i dobro reč še po ceni moremo dobiti i to se nam zgodi pri kúpili želodec okrepčajočih, naráhi tirajo- čih, prebavo povspešüjüch Fellerovih Rebarbarskih

ELSA PILUL

Pomagajo:

če nemamo téka, česenam grsi i nas metaniea sšü, smo zavolo prebavskih pe- mot neprijazni i slabé volé, ce mamo krč v želodci, ce smo slaho skthano hrano zavšili, ce smo meso ne mogli zgrizti, ce smo slabo zgrizeno jed požrli, ce smo predosta i prehitro jeli, kratko, ce smo zavolo kakšega zroka z tékom i z pre- bavov nz zadovolni. Z vredjanjom stolca krv čistijo i odstranijo neželno debelino. Celo so neškodljive, gotovo delajo, ne navadimo se jih, žalodec okrepje. Zatogavolo májo prednost pred onimi sredstvi, štera slabijo, vznemirjajo i kaj škodijo Predbojske cene: Pravi Elza 6 škatlii franko je 4 K 40 fl., 12 škatlic pa samo 8 K 40 fl.

Po lastnoj posküšnji se lahko priporaca tüdi Fellerov bolecinu vtisajüči, ozdravljajüči protikašljeni „Elsa fluid“, právo domace vrastvo proti trganji, potini, neuralgiji v glavi, lici i v teli proti zumakñenosti, bolečin i v šin- jeki i prsah, prehlajenji prepibisa za zdrav sen, močne kik, žile, živce i celoga tela dobrostanje. 12 malih ali 6 dvojnih ali dva specialniva glaška franko 6 K, 24 malih, ali 12 dvojnih ali 4 specialnih kant franko 10 K 60 fl., 48 malih, ali 24 dvojnih ali 8 specialnih glaž- kov franko samo 20 kor.

Ki ta starodavna ne nadomestiva sredstva v pravoj kakovosti še meti naj točno piše.

Feller V. Eugen, lekarniki Stubica centr. 146. (Zagreb zup) Razpošiljanje, ce se naprejplača, ali po povzetji. Dobro je peneze naprej poslati, ovak pošta 12 fl. povzétñh stroškov računa.

CE EI LJÜDJE ZNALI KAK JE ZNOJENJE TELA

ne samo neprijetno zavolo slabega šteroga povzroča, nego tüdi naravnost škodljivo za zdravje ker zamaši kožne lukñjice i zabrani na te način za zdravje človeka jako vážno izhlapevanje tela potem bi vsak razumo, da je dužnost takših ljüdi, ki opazijo na sebi takši neprije- ten pot, zabraniti to zlo. To se doseža le „z uporabov Fellerovoga popisalnoga praška proti potenji tela z namko „Elsa.“ Te se od- liküje zavolo svoje posebne estavine. Gorspije popolnoma znoj i zabrani s tem neprijeten düh. Boleči deli posipljejo s praškom. Pri potenju nog se dá se nekoliko toga praška v nogavice (štrumfe.) Posebno pri maloj deci, šteroj mokrota povzroči večkrat velike bolečine, da prejočejo zavolotoga večvür, se izkaže Fellerov popisalni prašek z znamkov „Elsa“ prav izboren še se po vsakoj kopelji posip- ljejo s praškom ranjeni deli tela.

Še boljše je, ako je se ne püsti, da dobijo mali otro i rane, in zato naj se porablja pri vsakom kopanji posipalni prašek proti znojenji tela z znamkov „Elsa“ na vseh občütjivih delih tela. Fellerov posipalni prašek proti po- tenji tela z znamkov „Elsa“ se dobiva v pa- tentovanih kartonih s sttom, tak da je upor- aba enostavna i cena. En karton stane kot dodatek k „Elsa-fluidi“ 1 K. Posebi naročen stane prašek 4 kartone povsod poštnine prosto 5 kron. Da se obvarüjete ponarejanj, naj se naroči edinole pri izdelovateli in naj se naslovi raločno na: Lekarnar E. V. Feller, Stubica Centrala br. 146. Horvatsko.